

РЕШЕНИЕ

№ 440

гр. Русе, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен Петров

Членове: Силвия Павлова
Мария Велкова

при участието на секретаря И.ка Венкова
като разглежда докладваното от Мария Велкова Въззивно гражданско дело № 20234500500422 по описа за 2023 година

Производството е по **чл.258 и сл. от ГПК.**

Постъпила е въззивна жалба от „ФЛЕКС РУБИ СПЕД“ ООД, ЕИК 205155615 със седалище гр.Русе против решение № 554/25.04.2023 г., постановено по гр.д.№ 4080/2021 г. на Русенския районен съд в частта, с която дружеството е осъдено да заплати на „Лео транс“ ООД- гр.Ботевград, ЕИК 204540907 сумата в размер на 1183.28 лв., представляваща дължима цена по договор за международен транспорт по ф-ра № 3102/11.05.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 22.07.2021 г. до окончателното плащане. Твърди се, че решението е неправилно като постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон по съображенията, изложени в жалбата. Претендира отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на ново решение, с което искът се отхвърли, както и присъждане на направените разноски за производството.

Ответникът по жалбата „ЛИО ТРАНС“ ООД- гр.Ботевград, ЕИК 204540907 не е подал отговор по реда на чл.263 от ГПК и не взема становище

по основателността на жалбата.

След преценка на доводите на страните, доказателствата по делото и съобразно правомощията си, визирани в чл.269 от ГПК, въззивният съд приема следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Производството по делото е образувано по предявените от „Лео транс“ ООД- гр.Ботевград против „Флекс Руби Спед“ ЕООД- гр.Русе обективно съединени иски за реално изпълнение на договорни задължения и за заплащане на обезщетение за неизпълнение на договорно задължение с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр.чл.372 от ТЗ и чл.79, ал.2 от ЗЗД.

От събраните в първоинстанционното производство доказателства е установено, че въз основа на заявка от 30.04.2021 г. „Флекс Руби Спед“ ЕООД-гр.Русе в качеството си на спедитор и „Лео транс“ ООД- гр.Ботевград като превозвач са сключили договор за международен автомобилен превоз на товари- 3 палета хидравлични цилиндри- 78 бр. с общо тегло 1147 кг, с дата на товарене- 01.05.2021 г., товарен пункт Джебел, България, място на разтоварване Хьоршинг, Австрия, с фиксиран ден и час за доставка- 03.06.2021 г., 6 ч. сутринта и с уговорено навло от 1300 лв. без ДДС или в размер на 1560 лв. с ДДС и срок за плащане- до 35 дни след получаване на товарителница, фактура за извършения транспорт, отрязък от транзитния документ, износна декларация, доказателство за доставка. За превоза е била съставена международна товарителница /CMR/ и са били приложени инвойс-фактура № 7677/30.04.2021 г. и опаковъчен лист №7677/30.04.2021 г.

За извършения международен сухопътен превоз е била издадена фактура №3102/11.05.2021 г. за дължимото възнаграждение на стойност 1560 лв. с вкл.ДДС, по която е била платена сумата в размер на 376.72 лв.

Установено е по делото, че товарът е доставен със забава- на 04.05.2021 г., в 07.17 ч. Превозвачът е навел твърдения, че забавата се дължи на виновно поведение на жалбоподателя поради неспазване на уговореното време за товарене, както и поради обстоятелството, че товарът е бил по- тежък, което

довело до санкциониране на дружеството и на водача на товарния автомобил от Австрийските власти. За тези си твърдения същият е релевирал свидетелски показания и писмени доказателства.

Поради забавеното и неточно изпълнение възложителя на превоза на основание договора, сключен с жалбоподателя е начислил неустойка в размер на 465 евро, както и допълнително направените от него транспортни разходи от 140 евро, с които е прихванал дължимото превозно възнаграждение и е заплатил същото в размер на 195 евро.

„Флекс Руби Спед“ ЕООД-Русе е уведомило превозвача за предявената неустойка от клиента и е заявило, че на основание чл.23, т.5 от Конвенция за международен превоз на товари прави рекламация в размера на начислената от клиента неустойка.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е уважил предявеният иск за заплащане на неплатената част от договореното превозно възнаграждение по съображения, че не е налице основанието на чл.23, ал.5 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки. Прието е, че по делото не са ангажирани доказателства относно настъпила щета и нейния размер.

Решението в обжалваната част е неправилно като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, която на основание чл.288 от ТЗ намира приложение и в отношенията между търговци, при неизпълнение на договорно задължение, за кредиторът възниква субективното право да претендира реалното му изпълнение от длъжника.

За да бъде ангажирана отговорността на ответника- жалбоподател в настоящото производство, на заявеното основание, в процеса следва да се установи кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на цитираната правна норма, а именно: сключен договор между страните по делото, изпълнение на задълженията от ищцовата страна, за да има същата качеството на кредитор по смисъла на чл.79 от ЗЗД и неизпълнение на договорните задължения от ответника.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи факта на сключване на

договора, както и факта на изпълнение на задълженията си, породени от него.

В исковата молба са наведени твърдения, че страните са сключили договор за международен автомобилен превоз.

Общата уредба на договора за превоз е регламентирана в чл.367 и сл. от ТЗ. По отношение на договорът за международен автомобилен превоз намират приложение и специалните норми на Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки.

Действащата правна уредба регламентира договора за превоз като двустранен, възмезден, консесуален, неформален договор като за сключването му е достатъчно съвпадане на волеизявлението на страните по него.

Съгласно чл.9, т.1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, а съгласно чл. 4 - договорът за превоз се установява със самата товарителница, но нейната липса не засяга самото превозно правоотношение.

С подаването на заявката за международен превоз от страна на жалбоподателя и нейното приемане от страна на ищеца е сключен договор за международен автомобилен превоз на стоки. Сключването на договора е правопораждащ юридически факт, тъй като възникват права и задължения за всяка от страните по него, в точа число и задължението на възложителя да заплати договореното възнаграждение за превоза при изпълнение от страна на превозвача на неговите задължения по осъществяването на самия превоз.

В настоящият случай е установено по безспорен начин, че превозвачът не е изпълнил точно задължението като е доставил товара със забава- факт, който е удостоверен и в самата товарителница.

Доводите на превозвача, че забавата се дължи на поведението на възложителя на превоза са изцяло неоснователни.

Съвкупната преценка на доказателствата сочат, че на 01.05.2021 г. съобразно уговореното в договора възложителят е предал товара, заедно с необходимите документи- инвойс фактура и опаковъчен лист.

При приемане на товара превозвачът не е вписал в товарителницата мотивирани възражение относно теглото и броя на палетите, поради което и

на основание чл.9, ал.2 от Конвенцията следва да се приеме, че стоката и опаковката ѝ са били в добро състояние по време на приемането ѝ за превоз от превозвача и че броят на колетите, маркировката и номерата им отговарят на данните в товарителницата.

С оглед недоказаността на възраженията на превозвача, съдът приема, че забавата се дължи на неговото поведение, поради което е налице основанието на чл.23, т.5 от Конвенцията за ангажиране на неговата отговорност.

Цитираната правна норма сочи, че в случай на забава при доставянето, ако правоимащият докаже, че от това е възникнала щета, превозвачът е длъжен да заплати обезщетение в размер на тази щета, но не повече от цената на превоза.

Неправилно първоинстанционният съд е приел, че жалбоподателят не е установил наличието на щета. Жалбоподателят е действал като спедитор, по силата на поръчка за транспортна услуга № 003971 от 30.04.2021 г. като възложителят го е уведомил, че дължи уговора в договора неустойка в размер на размер на 465 евро, както и допълнително направените от него транспортни разходи от 140 евро, с които е прихванал дължимото превозно възнаграждение и е заплатил същото в размер на 195 евро.

Тези факти дават основание да се приеме, че в резултат на забавеното изпълнение от страна на превозвача, жалбоподателят е претърпял щета в размер на 605 евро. С тази сума същият е направил извънсъдебно прихващане с превозното възнаграждение, в който смисъл е изявлението му до насрещната страна.

Прихващането е способ за погасяване на насрещни задължения. В настоящият случай вземането на превозвача за процесната сума, представляваща неплатено превозно възнаграждение по издадената фактура, е погасено чрез прихващане, което обосновава неоснователност на иска.

Решението в обжалваната част е неправилно, поради което следва да бъде отменено, а вместо него следва да се постанови ново решение, с което искът се отхвърли.

С оглед изхода от спора и на основание чл.78 от ГПК разноските за производството са в тежест на ответника по жалбата.

На жалбоподателят следва да се присъдят направените разноски за

въззивното производство в размер на 525 лв. – платено адв. възнаграждение и държавна такса

Жалбоподателят не е обжалвал решението на районният съд в частта за разноските, поради което не е налице основание за тяхната промяна.

Въззивното решение не подлежи на касационно обжалване- чл.280, ал.3 от ГПК.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 554/25.04.2023 г., постановено по гр.д.№ 4080/2021 г. на Русенския районен съд в частта, с която „Флекс Руби Спед“ ООД- гр.Русе, ЕИК 205155615 е осъдено да заплати на „Лио транс“ ООД- гр.Ботевград, ЕИК 204540907 сумата в размер на 1183.28 лв., представляваща дължима цена по договор за международен транспорт по ф-ра № 3102/11.05.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 22.07.2021 г. до окончателното плащане и **ВМЕСТО** него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Лио транс“ ООД- гр.Ботевград, ЕИК 204540907 против „Флекс Руби Спед“ ООД- гр.Русе, ЕИК 205155615 иск за сумата в размер на 1183.28 лв., представляваща дължима цена по договор за международен транспорт по ф-ра № 3102/11.05.2021 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА „Лио транс“ ООД- гр.Ботевград, ЕИК 204540907 да заплати на „Флекс Руби Спед“ ООД- гр.Русе, ЕИК 205155615 сумата в размер на 525 лв. разноски за въззивното производство.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____
2. _____